

קונטרס

גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת

יְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַזִּזְכָּה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ,
שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ זִיו שְׂכִינַת
עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָבֵד לֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

בְּנוֵי וּמִיָּסֵד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אֹרֵךְ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵךְ נַפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה

רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי

חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: אִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ
יּוֹדְעִים מַה זֶה שַׁבָּת, וְלֹאִילוּ מִדְּרָגוֹת
יְכוּלִים לְהִגִּיעַ בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, אֲזוּ הֵיוּ שְׂמֵחִים
וְעֹלִיזִים כָּל הַשַּׁבָּת, וְהֵיוּ מְדַבְּקִים מִחֲ-
מִחְשַׁבְתָּם כָּל הַשַּׁבָּת רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא הֵיוּ
מְדַבְּרִים דְּבוּרֵי חַל בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
שֶׁלֹּא הֵיוּ עוֹשִׂים שׁוּם עֲשׂוֹת גְּשָׁמִיּוֹת, כִּי
בְּשַׁבַּת מְאִיר אֹר כְּזֶה, שְׁאֵם אָדָם מִקֹּדֶשׁ
אֶת מִחְשַׁבְתּוֹ, דְּבוּרוֹ וּמַעֲשָׂיו, יֵשׁ לוֹ כְּלֵי
לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁלֵשָׁה שְׁמוֹת: אֱהִי"ה,
הוִי"ה, אֲדֹנָי, שְׁהֵם כְּנֶגֶד: מִחְשַׁבָּה, דְּבוּר
וּמַעֲשֵׂה. וּבְשַׁבַּת הֵם מְאִירִים בְּגִלּוֹי נִפְלָא
מְאֹד.

(אֲמֵרֵי-מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תשכ"ו)

קוֹנְטָרַס

גְּדֵלַת הַשֶּׁבֶת

.א

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נֹתֵן לָנוּ מִתְּנָה יְקָרָה עַד מְאֹד וְשֶׁבֶת שְׂמָה, וְעֲלֵינוּ
לְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה. כִּי מַהִי מַעֲלָה שֶׁל
מִתְּנָה? כְּשֶׁמְקַבְּלִים אוֹתָהּ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, אֲזִי נֹתֵן
הַמִּתְּנָה — נְהִנְיָה, וְגוֹרָמִים לוֹ קוֹרֵת רוּחַ. כְּשֶׁאָדָם נֹתֵן
לְזוּלָתוֹ מִתְּנָה, הֵרִי זֶה מִחֲמַת שְׂאוּהָבוֹ, עַל-כֵּן נֹתֵן לוֹ
מִתְּנָה, וְכְשֶׁאָדָם מְקַבֵּל אֶת הַמִּתְּנָה בְּשִׂמְחָה, הֵרִי זֶה
סִימָן שֶׁמְעֲרִיף אֶת נֹתֵן הַמִּתְּנָה, וְכֻכַּל שֶׁשְּׂמַח יוֹתֵר
בַּמִּתְּנָה, נִתְגַּלֶּה יוֹתֵר שֶׁמְעֲרִיף אֶת נֹתֵנָהּ. כֵּן הַדָּבָר,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה רַבֵּנוֹ (שֶׁבֶת י.): מִתְּנָה
טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית-גְּנֹזִי, וְשֶׁבֶת שְׂמָה, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ לְתִנָּה
לְיִשְׂרָאֵל — לֵךְ וְהוֹדִיעֵם; אִם אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח עִם הַמִּתְּנָה
הַזֹּאת, נִשְׂמַח עִם הַשֶּׁבֶת, וְנִשְׂמְרָנָה בְּכָל לֵב וּבְחֶדְוָה, בְּזֶה

גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת

אָנוּ מְגַלִּים שְׁאָנוּ מְעֲרִיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִתְּנָנוּ אֶת הַמִּתְּנָה. וּמַהִי? יוֹם אֶחָד בַּשָּׁבוּעַ לֹא לְעֵבֶד, יוֹם אֶחָד בַּשָּׁבוּעַ לֹא לְהִבְעִיר אֵשׁ, יוֹם אֶחָד לְנוּחַ, וְלֹא לְשֹׁכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִם נַעֲשֶׂה כָּל זֹאת בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֶה שְׁאָנוּ מְעֲרִיכִים אוֹתוֹ, וְבוֹ בְּרָגַע יִתֵּן לָנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. טֵבַע שֶׁל בָּשָׂר וְדָם, כְּשֵׁנוֹתֵן לְפָלוּנִי מִתְּנָה וְהוּא מְעֲרִיכָה, אֲזִי מִשְׁפִּיעַ הַנוֹתֵן עוֹד וְעוֹד, וְאִם פְּלוּנִי נוֹתֵן לוֹ תוֹדָה גְּדוּלָה יוֹתֵר, אֲזִי הַנוֹתֵן מִשְׁפִּיעַ בְּשִׁפְעַ גְּדוּל וּבְעֵינַי יָפָה — זֶהוּ בָּשָׂר וְדָם; עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלֵל כְּבִיכּוֹל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשִׂיְהוּדֵי מְקַבֵּל אֶת מִתְּנַת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה כָּל-כָּף, כִּי יוֹדֵעַ מַהִי "גְּדֻלַת שַׁבָּת", וּמְעֲרִיף אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁנִתֵּן לוֹ אֶת הַשַּׁבָּת, וְאֵין הִיא נוֹפֶלֶת עָלָיו כְּעַל וְכַמְשָׂא, אֲלֵא שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁפִּיעַ עָלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר שִׁפְעַ, וּבָאָה עָלָיו עֲשִׂירוֹת גְּדוּלָה. לְזֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ב', הַלָּכָה ח'): "בְּרִכַּת הַיַּיִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זוֹ בְּרִכַּת שַׁבָּת; שַׁבָּת מְעַשְׂרֵת אֶת הָאָדָם. כְּמוֹ שְׁמוּבָא בַזְהַר (יִתְרוֹ פ"ח:), שֶׁכָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַבְּאוֹת לְאָדָם בְּשִׁשַּׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, כָּלֵן בְּאוֹת בְּזִכּוֹת הַשַּׁבָּת, שְׂאָדָם זוֹכֶה לְשִׂמְחָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיִּקְרִים! תַּעֲרִיכוּ אֶת הַמִּתְּנָה שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּנָכֶם, וְהִיא: שְׂמִירַת שַׁבָּת, וּבְזֶה שֶׁתִּשְׁמְרוּ שַׁבָּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם.

גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת

נה

אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אָנוּ מְלֵאִים חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, עֲבָרֵינוּ אֵינָנוּ נֹאֵה כָּלֵל וְכָלֵל, עֲשִׂינוּ מַעֲשִׂים נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, צַעֲרָנוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְנָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת — רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה, וּבְרַחֲנוּ מִמֶּנּוּ, שְׂכַחְנוּ מִמֶּנּוּ, רַמְסָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְעַתָּה אָנוּ רוֹצִים לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה. פִּי צַד, אִם-כֵּן, נוּכַל לַפְעֵל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְחַל לָנוּ? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת קיח): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהִלְכָתָהּ, אֲפִלּוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוֹשׁ — מוֹחֲלִים לוֹ. אָדָם עֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, הַשְׁתַּחֲוֶה לְאַלִּיל, לְצֹלֵב, הֵיִשׁ עוֹן חָמוֹר יוֹתֵר מִזֶּה, שְׂאָדָם כּוֹפֵר בְּעֵקֶר, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן? אַף-עַל-פִּי-כֵן אִם אָדָם לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים, וּמִתְחִיל לְשַׁמֵּר שַׁבָּת, וּמְרַגֵּשׁ אֶת "גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! בָּאוּ וְתַחֲזְרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִקְבְּלוּ אֶת הַמִּתְנָה הַיְּקָרָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ וְשַׁבָּת שְׁמָה, וְתַתְּחִילוּ לְשַׁמְרָהּ; כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם, הֵם רַק מִחַמַּת שְׂאִינָם שׁוֹמְרִים שַׁבָּת, כָּל הַתְּאֲנוּת דְּרָכִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בַּר מִיָּנָן, מַה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם, הַכֹּל רַק מִחַמַּת חֲלוּל שַׁבָּת. וּבְמִיָּחָד כְּשֶׁאָדָם נוֹסֵעַ בַּשַּׁבָּת, בַּיּוֹם הַקְּדוֹשׁ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּדְאִי הוּא שְׂיִהְרַג, כִּי דִין מִחֲלַל שַׁבָּת — עֲנָשׁוּ בְּסִקִּילָהּ, עַל-כֵּן אוֹ שְׁהַרְכַּב

גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת

יְתִהפֵךְ בְּוַאדֵי, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אוּ שְׁהֶרְכַּב יִתְנַגֵּשׁ בְּאַחַר
 וַיִּהְרָגוּ בְּסִקִּילָהּ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רַחֲמוּ עַל
 נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְחַמְלוּ עַל יְלָדֵיכֶם, חֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה וְהִתְחִילוּ
 לְקַבֵּל אֶת הַמַּתָּנָה שֶׁנִּתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשִׁמְרוּ
 שַׁבָּת, וְתַעֲרִיכוּהָ בְּמַאד מְאֹד, אֲנִי תִרְאוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יִתֵּן לָכֶם אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַ
 וּבְנִקְלָה, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים. בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים, זְכְרוּ זֹאת הַיֵּטֵב, וְאַף שֶׁהִרְבֵּה שׁוֹאֲלִים: הֲלֹא
 אֲנִי שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִנְעוּרַי, וְעַדִּין אֲנִי מְלֹא חוֹבוֹת וַיִּסּוּרִים,
 עַדִּין אֲנִי סוֹבֵל סִבֵּל גְּדוֹל, וְהַפְּרִנָּסָה בְּקִשֵׁי וּבִזְעַת אַפָּיִם,
 בְּצַמְצוּם וּבְדַחֲק? אוּ שְׁאֲדָם צוּעֵק: אֵיךְ פֶּעַם לֹא חָלַלְתִּי
 שַׁבָּת, וְתִרְאוּ מָה אֲרַע לִי, אֲסוּן כִּזֶּה? תִּדְעוּ לָכֶם, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, שֶׁהַשַּׁבָּת הִיא הַמַּתָּנָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְכִמוּ שְׁאֲדָם מְקַבֵּל מַתָּנָה בְּשִׁמְחָה, בְּזֶה
 מוֹרָה שֶׁהוּא מַעֲרִיף אֶת נוֹתְנָהּ, כֵּן הַדְּבָר, מִי שֶׁרוֹצֵה
 לְהַעֲרִיף אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּבְיָכוֹל, צָרִיף לְשִׁמְר
 שַׁבָּת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְכֹל הַשַּׁבָּת יִרְקַד מְרֹב שִׁמְחָה,
 וְכִכֵּל שֵׁיִקְפִץ וַיִּרְקַד מִחֲמַת רֹב שִׁמְחַת הַשַּׁבָּת, כֵּן מְגַלֶּה
 אֶת טֵהַר לְבוֹ, שֶׁמַּעֲרִיף אֶת נוֹתֵן הַמַּתָּנָה שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפְּעוּ עָלָיו כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת
 טוֹבוֹת. כִּמוּ שְׁאוּמְרִים (שַׁבָּת קִיח.): כָּל הַמְּעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת,
 נוֹתֵנִים לוֹ מִשְׁאָלוֹת לְבוֹ. בְּזֶה שְׁאֲדָם רַק מְעַנֵּג אֶת
 הַשַּׁבָּת, מִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לְכָבוֹד שַׁבָּת כָּל טוֹב, בְּזֶה הוּא

מוֹרָה שְׁמַעְרִיךָ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כִשְׁשׁוּמֵר
 שַׁבָּת, מְגַלֶּה שְׁמָאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶהוּ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (מְכִילְתָא בְּשַׁלַּח): מִי שֶׁשָּׁמַר אֶת הַשַּׁבָּת —
 מְרַחֵק מֵעֲבָרָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, קִבְּלוּ עַל
 עֲצָמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר
 עֲלֵיכֶם, וּכְכֹל שֶׁתִּשְׁמְחוּ עִם הַשַּׁבָּת, כֵּן תִּמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם
 בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְתִהְיֶה שְׁמוּרִים בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי זֶה
 תְּלוּי בְּזֶה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה, וּבְזֶה
 מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבוֹ שְׁאוּהֵב אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, כִּי "גְּדֻלַּת
 הַשַּׁבָּת" עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּמְחַמֵּת זֹאת מִי שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר
 שַׁבָּת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשִּׁיךְ עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה
 וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָיו. רוּאִים שְׁבְנֵי-אָדָם סוּבְלִים
 סָבֵל גְּדוֹל — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, כָּל מֵינֵי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים
 רָעִים, וְאִינָם יוֹדְעִים מִמָּה זֶה בָּא, אֲךָ הַכֹּל מְחַמֵּת חֲלוּל
 שַׁבָּת. כִּשְׁאָדָם אֵינוֹ זוֹכָה לְשֹׁמֵר שַׁבָּת וּבִפְרֹט
 כִּשְׁמַחְלָלָהּ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים עָלָיו דֵּינָם
 קָשִׁים וּמְרִים, וְסוּבֵל כָּל מֵינֵי עֲנָשִׁים, שֶׁלֹּא תֵאָר בְּנִפְשׁוֹ.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, עֲלֵיכֶם לְקַבֵּל עַל עֲצָמְכֶם

גְּדֵלַת הַשַּׁבָּת

לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר הִזְהַר אֹמֵר (יִתְרוֹ פֶּת): מֵאֵי
 שַׁבַּת? שָׁמָּה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הֵהוּא דְשְׁלִים מְכַל
 סְטְרוּי; הַשַּׁבַּת הִיא שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ; בְּשַׁבַּת מִתְגַּלֶּה אִוְרוֹ
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְמָקוֹם שְׁאוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ נְמָצָא,
 שֵׁם כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת. עַל-כֵּן כָּל מִי שְׁזוֹכָה וְשׁוֹמֵר
 שַׁבַּת, וְכֹל הַשַּׁבַּת רַק שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל הַזְּכוֹת שֵׁשׁ לוֹ
 בְּשִׁמְרָתָהּ, אֲזִי זוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְכִשְׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׁפַע רוּחַנִי וְשְׁפַע
 גְּשָׁמִי. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת
 בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בְּשַׁבַּת נִמְשַׁכֶּת עַל הָאָדָם נְשִׁמָּה
 יִתְרָה. וּמוֹבָא בְּזֵהָר, הַנְּשִׁמָּה הַזֹּאת מְגִיעָה לְאָדָם כָּל אֶחָד
 כְּפִי מְדַרְגָּתוֹ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁמִכִּין עֲצֻמוֹ בְּשִׁשֶׁת יָמֵי
 הַחֹל, כֶּךָ זוֹכָה, שֶׁנִּמְשַׁכֶּת עָלָיו קִדְשַׁת שַׁבַּת; אִם אָדָם
 מִתְנַהֵג בְּשִׁשֶׁת יָמִים בְּמִדַּת הַחֶסֶד, שְׁעוֹשֶׂה כָּל יוֹם וְיוֹם
 חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ, כְּשֶׁבָּאָה שַׁבַּת נִמְשַׁכֶּת עָלָיו נֶפֶשׁ שֶׁל
 חֶסֶד, וּמְרַגֵּישׁ אֶז חֶסֶד גָּדוֹל שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְהוּא מִתְאַהֵב בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאַהֲבָה כְּזוֹ, עַד שְׁמוּכֵן לְמָסוֹר
 נֶפְשׁוֹ בְּשִׁבִּילוֹ יִתְבָּרֵךְ; אִם אָדָם בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ
 מִתְגַּבֵּר בְּגְבוּרָה עַל יִצְרוֹ, וּפּוֹחֵד וּמִתְיָרָא לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ
 עֲבֵרָה, בָּאָה שַׁבַּת, הוּא מְקַבֵּל נְשִׁמָּה יִתְרָה מִמִּדַּת
 הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹפֵל עָלָיו אֶז פֶּחַד כְּזֵה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁחָשׁ
 שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֶּה אֶתוֹ, עִמוֹ וְאַצְלוֹ, וְהוּא
 פּוֹחֵד לְחֹשֵׁב אֵיזוֹ מִחֲשָׁבָה נֶגֶד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַל שְׁכֵן

גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת

נט

חֹשֶׁשׁ לְדַבֵּר אֵיזָה דְּבוּר נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִתְיָרָא לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ עֲשִׂיָּה נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדְּרָגָה גְּבוּהָה מְזוֹ. כְּשִׂיְהוּדֵי הוֹלֵךְ בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחַל בְּמִדַּת הַתְּמִימוֹת, אֵינוֹ יוֹדֵעַ חֻכְמוֹת, מוֹשֵׁךְ עֲצָמוֹ רַק אַחֲרֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲלֹא מִתְנַהֵג בְּתְמִימוֹת, בָּאָה שַׁבָּת, הוּא מְקַבֵּל נִשְׁמָה יִתְרָה מִמֵּדַת הָאֱמֶת, שְׁנִכְנֶסֶת בּוֹ אֱמֶת כְּזוֹ, עַד שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְהִסְבִּיר לְזוּלָתוֹ מֵהִי מִדַּת הָאֱמֶת, כִּי נִכְלָל לְגַמְרֵי בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיִקָּרִים, רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, הָאֱמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ, מָה עֶבֶר עֲלֵיכֶם בְּיַמֵּי חַיֵּיכֶם, אֲבָל עֲכָשׁוּ תִתְחִילוּ לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּוְּקוּ לְיוֹם הַשַּׁבָּת, כִּי "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת" אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֶפְלוֹ שְׁעֶבֶר אָדָם עַל כָּל עֲבֵרוֹת שְׁבָעוֹלָם, כִּיּוֹן שְׁזוּכָה לְשָׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת מְמַשִּׁיכָה עָלָיו חֹסֵד, גְּבוּרָה וְתִפְאָרֶת, שְׂאֵלוֹ הַשֵּׁלֶשׁ סְפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, שְׁמֵצַד אֶחָד בָּאָה עָלָיו אֲהָבָה גְּדוּלָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ — זֶה מֵצַד הַחֹסֵד, וּמֵצַד שְׁנֵי בָּאָה עָלָיו יִרְאָה וְפִחַד — שְׁמֵפִחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — שְׁזוּהִי מִדַּת הַגְּבוּרָה, וּמֵצַד שְׁלִישִׁי נִכְנָסֶת בּוֹ אֱמֶת כְּזוֹ, שְׁבָאָה מִהַתְּפָאֶרֶת. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיִקָּרִים, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּחַיֵּיכֶם, וְאֵף שְׁעֵבֵרְתֶּם מָה שְׁעֵבֵרְתֶּם, עַל-יְדֵי שְׁתִּזְכּוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, יִמְחַל לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם; כִּי בַשַּׁבָּת

גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת

אָדָם זֹכֶה לְנִשְׁמָה יִתְרָה, וְהִיא שׁוֹמֵרֶת אוֹתוֹ כָּל הַשָּׁבוּעַ מִכָּל מִינֵי מַקְרִים רָעִים, וּמִשְׁחִיתִים וְסִטְרָא אַחֲרָא. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁבִנֵי-אָדָם רָצִים וּמִתְרוֹצְצִים לְקַבֵּל אִיזָה תְּקוּנָה בְּעֵבוֹר עֲבָרָם, וְכָל אֶחָד נוֹתֵן לָהֶם תְּקוּנָה אַחֵר, בְּשַׁעֲהַ שְׁעָקֵר תְּקוּנָם לְתַקֵּן אֶת נִשְׁמָתָם רַק עַל-יְדֵי שְׁמִירַת שַׁבָּת. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה יְקָרָה וְשַׁבָּת שְׁמָה, וְאִם הִיא אָדָם יוֹדֵעַ "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת", הִיא שָׂשׁ וְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, שְׁבָרוּךְ הַשֵּׁם, הוּא זֹכֶה לְשִׁמְרָהּ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי שְׁמִירָתָהּ נַעֲשֶׂה קָרוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. לְזֵאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, רְאוּ מַה הָעֵרֶב-רֶב עוֹשִׂים עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂרוֹצִים לְשַׁרֵּשׁ מֵהֶם אֶת נִשְׁמָתָם, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׁעוֹקְרִים מֵהֶם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת; פּוֹתְחִים אֶת הַחֲנִיּוֹת, אֶת הָעֵסְקִים בְּשַׁבָּת, רוֹצִים לְמַחֵק כָּלִיל אֶת הַשַּׁבָּת שֶׁהִיא שְׂמוֹ יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן אִם רְצוֹנְכֶם לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עֲלִיכֶם לְשַׁמֵּר שַׁבָּת. וְעָקֵר שְׁלֵמוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת — לְשִׂמְחָה עִם הַשַּׁבָּת, שְׁלֵא תִהְיֶה עֲלִיכֶם כְּעַל וּכְמִשָּׂא, אֲלֵא דְעוּ לָכֶם, שְׁבִיוֹם זֶה נִפְתָּחִים שְׁעָרֵי הַשָּׁמַיִם, וְזָכִי הָרְאוֹת זֹכִים לְרְאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה. לְכֵן, אֲצַל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, וְזֹכִים לְהַגִּיעַ בּוֹ אֶל דְּבִקּוֹת וַיְחִוּדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר בְּמִשְׁךְ יְמֵי הַחַל אֵינָם זֹכִים אֵלֵיהֶם, אֵף שְׁגָם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחַל הֵם דְּבוֹקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינָם מְסִיחִים דְּעַתָּם כְּרַגַּע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכָל שַׁעֲהַ

וְשָׁעָה, בְּכָל רִגְעַ וְרִגְעַ מִיַּחַדִּים יַחֲוּדִים וְצָרוּפִים אַחֲרֵים,
 כִּי צָרוּפֵי הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ מִשְׁתַּנִּים בְּכָל
 שָׁעָה בְּצָרוּפִים וּבִיַּחֲוּדִים אַחֲרֵים, וּגְדוּלֵי מַבְחָרֵי
 הַצְּדִיקִים יוֹדְעִים אֶת הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל צָרוּפֵיהֶם;
 כִּי יֵשׁ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בֵּימָמָה כְּנֶגֶד עֲשָׂרִים
 וְאַרְבָּעָה שְׁמוֹת אֲדֹנָי, שְׂיִכּוּלִים לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה צָרוּפִים, וְכֵן יֵשׁ שְׁנַיִם-
 עָשָׂר צָרוּפֵי הַיּוֹי"ה, שְׁאֵת שֵׁם הַיּוֹי"ה יְכוּלִים לְצַרֵּף
 בְּשְׁנַיִם-עָשָׂר יַחֲוּדִים וְצָרוּפִים. לְכֵן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם
 בְּכָל יוֹם מִיַּחַדִּים הַיּוֹי"ה אֲדֹנָי כְּפִי הַצָּרוּף שֶׁל הַשָּׁעָה,
 וּמְצַרְפִּים לָזֶה שְׁמוֹת אֱהִי"ה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מִיַּחַדִּים
 יַחֲוּדִים קְדוּשִׁים בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה. וְלָנוּ הַפְּחוּתִים
 וְהִירוּדִים אֵין שׁוֹם הַשָּׂגָה בְּצְדִיקִים קְדוּשִׁים אֱלוֹ, לְאִיזוֹ
 מְדַרְגָּה זָכוּ בָזֶה הָעוֹלָם — לְגִלּוֹי שְׂכִינָה, שְׁמִתְגַּלֶּה
 אֲלֵיהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ. וּבְעֵבוֹר זֶה כָּל מֵה
 שֶׁהֵם מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — מְקַבְּלִים. עִם כָּל זֶה,
 כְּפִי עֶרֶךְ "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת", אֲזִי הַצָּרוּפִים וְהַיַּחֲוּדִים
 שְׂזוּכִים אֱלוֹ הַצְּדִיקִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, אֵינָם מְגִיעִים כָּלֵל
 כְּנֶגֶד יָמֵי הַחַל. וְכָל זֶה מְדַבֵּר בְּצְדִיקִים קְדוּשִׁים
 עֲלִיוֹנִים, שְׂאֵינָם מְסִיחִים דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרִגְעַ, עַל
 אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֲנָשִׁים קְטַנִּים כְּמֵנוּ, פְּגוּמִים
 וּמְלַכְלָכִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אִם נִקַּח עֲצֻמָּנוּ בְּיַדֵּינוּ,
 וְנִקְבַּל עַל עֲצֻמָּנוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וְנִשְׁמַר מְצוּוֹתָיו

יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשֶׂה חֶסֶד זֶה עִם זֶה, וְנִתְגַּבֵּר עַל יִצְרָנוּ, אַף
 שְׂבוּעֵרוֹת בָּנוּ הַתְּאֻוֹת הָרָעוֹת, תְּאֻוֹת נְאוּף, תְּאֻוֹת
 אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, תְּאֻוֹת מְמוֹן, עִם כָּל זֹאת אִם נִתְגַּבֵּר עַל
 הַתְּאֻוֹת, וְנִקְיָם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ רַק בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְכֵן
 נִלְךְ בְּמִדַּת הַתְּמִימוֹת — הֵן בְּתַפְלָה, שְׁנִבּוּא וְנִדְבָר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵנוּ, וְכֵן בְּלִמּוֹד
 הַתּוֹרָה, שְׁנִלְמַד בְּהַתְמַדָּה וּבְשִׁקִּידָה רַבָּה, עַל-יְדֵי שְׁלֹשׁ
 מִדּוֹת אֵלוֹ — חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת, נִזְכָּה לְהִגִּיעַ בְּיוֹם
 הַשֶּׁבֶת אֶל נְשֻׁמָּה שְׁנִמְשָׁכָה מִחֶסֶד, נְשֻׁמָּה שְׁנִמְשָׁכָה
 מִגְּבוּרָה, נְשֻׁמָּה שְׁנִמְשָׁכָה מִתְּפָאֶרֶת, שְׁזֵה אֶהְבֶּה, יִרְאֶה
 וְאַמֶּת, שְׁזוֹכִים אֲלֵיהֶן בַּשֶּׁבֶת. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתַי
 הַיְקָרִים! רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם — "גְּדֵלַת הַשֶּׁבֶת"; אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמִתְחִיל לְשִׁמּוֹר
 שֶׁבֶת. וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל פּוֹרְקֵי הָעַל הַמְּסֻתוֹבְבִים
 נְבוֹבִים וְרִיקָנִיִּים, וּמְחַלְלִים אֶת הַשֶּׁבֶת בְּרִישׁ-גְּלִי, אֵל
 תִּקְנָאוּ בָהֶם, כִּי יָבוֹא יוֹם וַיִּקְבְּלוּ עָנָשׁ, אֲשֶׁר לֹא תִאָּרוּ
 וְשִׁעְרוּ בַחֲיֵיהֶם. אָנוּ עֵדִים לְאֲשֶׁר קוֹרָה, כָּל מֵינֵי הַרִיגוֹת
 וּרְצִיחוֹת, תְּאֻוֹת דְּרָכִים וּשְׂרָפוֹת, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת,
 מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, הַשֵּׁם יִרְחֵם, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר וַיִּצִּיל,
 וּבְנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים לָמָּה מִגִּיעַ לָנוּ?! לָמָּה בָּא
 עָלֵינוּ?! וְשִׁכְחוּ שְׁחַלְלוּ שֶׁבֶת, חָלְלוּ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! תִּמְשִׁיכוּ עֲצַמְכֶם אֶל הַבוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתִתְחִילוּ לְפָקַח עֵינֵיכֶם, וְתִדְעוּ שֶׁ"גְּדֵלַת

הַשַּׁבָּת" עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרְכֶם, וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה
וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שׁ"גְּדֻלַת
הַשַּׁבָּת" עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בַשַּׁבָּת מְאִיר הָאוֹר שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוּי נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי בַשַּׁשֶּׁת
יְמֵי הַחֹל אָדָם עָסוּק בַּעֲסָקָיו וּמְשַׁלֵּם אֶת חוּבוֹתָיו,
וְדוֹאֵג מֵהֵיכֵן יֵהָא לוֹ לְשֵׁלֶם, וְהוּא טָרוּד בְּעִנְיָנָיו, פְּעַם
הוּא אָסוּר וּפְעַם הוּא מְתָר, פְּעַם הוּא טָהוֹר וּפְעַם הוּא
טָמֵא, פְּעַם הוּא פָּסוּל וּפְעַם הוּא כָּשֵׁר — זֶה שַׁשֶּׁת יְמֵי
הַחֹל, אֲבָל בַּשַּׁבָּת — אֲזַ מְאִיר רַק הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא. לְזֹאת מִי שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, הָאוֹר שֶׁל
שַׁבָּת חוֹפֵף עָלָיו. וּמוּבָא בַּזְהָר, שְׁכָל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁבָּאוֹת
עַל הָאָדָם בַּשַּׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, הֵן רַק בִּזְכוּת שַׁבָּת. לְזֹאת,
בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! מֵאַחַר שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם בַּשַּׁשֶּׁת יְמֵי
הַחֹל כָּל מִינֵי צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וּמְרִירוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַד
שְׁאִינְכֶם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת זֹאת, הַבֵּית נַעֲשֶׂה גִיּהֲנוּם,
הַמְּרִיבוֹת וְהַכְּעִס וְהַרְצִיחָה עוֹקְרִים אֶת מַחְכֶּם וְדַעַתְכֶם,
וְשׁוֹבְרִים אֶת לְבַבְכֶם, אֵין לָכֶם פְּרֻנְסָה, אַתֶּם נַחְנָקִים
בַּחוּבוֹת, הַכֹּל מִחֲמַת שְׁאִינְכֶם נִזְהָרִים בַּשְׁמִירַת שַׁבָּת.

כִּי אִם אָדָם הָיָה שׁוֹמֵר שַׁבָּת, הֵיטָה לוֹ עֲשִׁירוֹת נִפְלְאוֹהַ
 בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, וְהָיָה זֹכֵה לְכָל הַמַּדְרָגוֹת שְׂבַעְעוֹלָם,
 כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ב',
 הִלְכָה ח'): בְּרֻכַת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר — זֶה בְּרֻכַת שַׁבָּת;
 כִּי "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת" אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, מִי
 שְׁזֹכֵה לְשׁוֹמֵר שַׁבָּת, מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר הַשְּׂכִינָה,
 וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה אֶצְלוֹ, אֵינן חָסֵר לוֹ דָּבָר. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! רְאוּ לְמָסֹר נִפְשָׁכֶם לְשׁוֹמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאַל
 תִּהְיוּ בָּהּ בַּעֲצָבוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם; כִּי בְּשַׁבָּת כְּלוּלָה כָּל
 הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְכִשְׂאָדָם שָׂשׂ וְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת שְׂזָכָה
 לְהַבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְקָבַל אֶת מַתְּנָתוֹ יְתֻבְרָךְ, שֶׁהִיא
 שַׁבָּת, אֲזִי אֵינן דָּבָר בְּעוֹלָם שְׂלֵא יִשְׁיֵג. כִּי בְּשַׁבָּת נִתְגַּלָּה
 הָאוֹר אֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוּי נוֹרָא וְנִפְלְאוֹ מְאֹד. וְזֶהוּ
 שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה כה, סִימָן טז):
 בְּעֵת שְׂאָדָם שׁוֹמֵר שַׁבָּת, הוּא גּוֹזֵר גּוֹזְרָה וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְקַיְמָהּ. וְזֶה מֵה שְׂאָנּוּ רוּאִים, שֶׁהַצְּדִיקִים גּוֹזְרִים
 גּוֹזְרָה, וְהוּא יְתֻבְרָךְ מְקַיְמָהּ; כָּל מֵה שֶׁהַצְּדִיק מְבַרְךְ
 וּמְבַטֵּיחַ — מִתְקַיֵּם, וּמֵהֵיכֵן זֶה נִמְשָׁךְ? עַל-יְדֵי שֶׁהֵם
 דְּבָקִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּדְבָקוֹת
 עֲלִיוֹנָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, כִּי חָשִׂים אֶת אוֹרוֹ יְתֻבְרָךְ בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת בְּהַתְּגַלוֹת כְּזוֹ, עַד שְׂבִטְלִים וּמְבִטְלִים לְגַמְרֵי
 לְאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר לָנוּ אֵינן בְּזֶה שׁוֹם תְּפִיסָה;
 כִּי סוֹף כָּל סוֹף אָנוּ רְחוּקִים מִמֶּנּוּ יְתֻבְרָךְ, וְאָנוּ בְּזִהְמָה

גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת

סה

גְּדוּלָהּ, וְאָנוּ בְּסִפְקוֹת — פַּעַם אָסוּר וּפַעַם מֵתָר, פַּעַם כָּשֶׁר וּפַעַם פָּסוּל, פַּעַם טָהוֹר וּפַעַם טָמֵא, וּמִסְתּוֹבֵב אֶתְנוּ הַגְּלָגֶל, לֹא-כֵן הַצְּדִיקִים דְּבוֹקִים בְּשִׁכְיָנָה, וְאִין לְפָנַי מֵרָאה עֵינֵיהֶם רַק הַיְיִ"ה יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַד שְׁאוּר הַשַּׁבָּת מְסַבֵּב אוֹתָם אֶף בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמֵאִיר עֲלֵיהֶם אֲזוּ. לְזוֹאת אֶפְלוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה תְּאִיר עֲלֵיהֶם קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת. כִּי הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, יוֹדְעִים מֵהִי "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", וְלִכֵּן הֵם נִקְרָאִים שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ עַל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (זִכְרָה ח"ג קמ"ד): אֲנִי שַׁבָּת דְּכוּלֵי יוֹמֵי; כִּי מָה שְׁאֲדָם פָּשוּט זוֹכָה לְאִיזָה נִצּוּץ בְּשַׁבָּת, אֵינָנוּ מַגִּיעַ לְאִפְסֵי קִצְהוּ מֵהַאוּר אֵין סוּף וְהַגְּלוּיִים שֶׁהַצְּדִיקִים זוֹכִים לָהֶם בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. לְזוֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם לְהִרְגִישׁ "גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר נַפְשְׁכֶם לְבֵא אֶל הַצְּדִיק וְלְהִתְבָּרֵךְ מִפִּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ גַּם עֲלֵיכֶם אוֹר הַשַּׁבָּת, וְתִרְגְּשׁוּ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, יְדִידוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ כָּל חַיֵּיכֶם יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְלֹא תִהְיוּ שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, לֹא תִהְיוּ בְּעַצְבוֹת, בְּמִרְרוֹת וּבְדַכְאֹן; כִּי בְּרַגַע שֶׁהַצְּדִיקִים יִמְשִׁיכוּ עֲלֵיכֶם אֶת אוֹר הַשִּׁכְיָנָה, יִמְלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל מַשְׁאֲלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה. לְזוֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְ"גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת", לְגַלוּי שִׁכְיָנָה, אֶלָּא עַל-יְדֵי שְׂמֵת־קָרְבִים לְצְדִיק הָאֵמֶת

וְלִתְלַמִּידָיו הַקְדוֹשִׁים, שֶׁהֵם כָּבֵר זָכוּ לְרֵאוֹת אֶת
 הַיְגִיעוֹת וְהַטְרָחוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשָׁבִיל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, וְנַעֲשׂוּ כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
 וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַמְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשְׁיטוֹת בְּלִי
 שׁוּם חֲכָמוֹת, שְׂאֵז יֵאִיר גַּם עֲלֵיהֶם אוֹר זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
 יִתְבָּרֵךְ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ מֵה לְפָנֵיכֶם,
 וְאִף שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיכֶם צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְעַדִּין
 עוֹבְרִים עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי קַלְפוֹת וּמְשַׁחִיתִים שֶׁמַּעֲכִירִים
 חַיֵּיכֶם, עַקֵּר הַתְקוּן עַל-יְדֵי קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת, שֶׁתִּתְחִילוּ
 לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִף שֶׁזֶה בָּא בְּקִשִּׁי, עֲלֵיכֶם לְמִסֵּר
 נַפְשְׁכֶם לֹא לְחַלְלָהּ; כִּי עַל-יְדֵי חִלוּל שַׁבַּת, אָדָם סוֹבֵל
 סָבֵל נוֹרָא מְאֹד — הֵן בְּבְרִיאוֹת, הֵן בְּפְרִנְסָה, הֵן
 בְּשִׁלוּם-בֵּית וְהֵן עִם יְלָדָיו; כִּי אִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מֵהִי
 שַׁבַּת, הִיָּה רֵץ כָּבֵר בְּעָרֵב שַׁבַּת וּמְכִין הַכֹּל, וְהִיָּה שָׂשׂוֹן
 וְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, שְׂזוּכָה לְשִׁמְרָהּ, אִף מִחֲמַת שְׁחָטָא,
 הַכֹּל נֶעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁאֵינְנוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמֵינוּ
 לְשִׁמְאֵלוֹ, וְאֵינוּ יוֹדֵעַ מֵהִי שַׁבַּת, וּמֵהוּ אוֹר הַשְּׂכִינָה.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם רְצוֹנְכֶם לְזִכּוֹת לְהַרְגִישׁ
 "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת", עֲלֵיכֶם לְמִסֵּר נַפְשְׁכֶם לְבֹא אֶל הַצַּדִּיק
 הָאֱמֵת וְאֶל תְּלַמִּידָיו הַקְדוֹשִׁים שֶׁבְּכֹל דּוֹר וָדוֹר, וְתִקְבְּלוּ
 אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, וְתִקְיְמוּ אֶת עֲצוֹתֵיהֶם הַנִּפְלְאוֹת,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה גַּם עֲלֵיכֶם תֵּאִיר "גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת", שְׂאֵז
 תִּנְצְלוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים; כִּי בְּאֱמַת אָדָם צָרִיךְ

להמשיך קדשת השבת על ששת ימי החל; כי עקר
 התכלית — שאדם יהא בטל ומבטל אל האין סוף
 ברוך הוא, חי החיים, בו יתברך, ולא ירצה כלום, רק
 ישתוקק אל שכינת עזו יתברך, וזה זוכים דיקא בשבת.
 אבל אדם צריך להמשיך קדשת השבת בששת ימי
 החל, שבאמצע השבוע גם ישתוקק אחריו יתברך. ואם
 מגיע למדרגה זו, אזי איננו צריך לטרח כל-כף בשביל
 פרנסה, ולרדף אחר הכסף, כי הקדוש-ברוך-הוא
 משפיע עליו שפע ברכה והצלחה בתוך ביתו. כפי
 שרואים במדבר, שבכל יום ויום הקדוש-ברוך-הוא נתן
 מן לישראל, והצרכו לטרח ולהתיגע ולאסוף את המן,
 וכל מי שהיה לו יותר קטנות המחזין, הצריך יותר
 להתיגע ולילך רחוק לקבץ את המן. אבל כל אלו שזכו
 לגלוי כזה, שהכל לכל אלקות גמור הוא, המן הגיע
 לפני פתח ביתו. וזה היה בששת ימי החל, מה שאין
 כן ביום השבת לא ירד מן, אלא בערב שבת ירד שפע
 כפול — לחם משנה, כי יום השבת, אז הוא עצם גלוי
 אלקות, ואז אין שום עבודה, ואין שום פעלה גשמית.
 לזאת מי שזוכה לשמר שבת, והוא שמח כל השבת,
 ומתענג בשבת, זוכה שנשפע עליו שפע כפול כזה, עד
 שבכל ששת ימי המעשה אינו צריך להתיגע לפרנסה,
 אלא הפרנסה באה לתוך ביתו. לזאת, בני ובנותי
 היקרים! אם יש לכם חסרון פרנסה, זהו בא רק מחמת

גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת

חלול שַׁבָּת, וְאִף שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים, שֶׁהֵנֶכֶם שׁוֹמְרִים שַׁבָּת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן עוֹבְרֵת עֲלֵיכֶם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, קִטְנוֹת וּמְרִירוֹת, מִכֶּרֶח הוּא שְׁבִמְקוֹם כָּל־שֶׁהוּ אוֹ בְּנִקְדָּה כָּל־שֶׁהִי אֵינֶכֶם מְדַקְדְּקִים עַל הַלְכוֹת שַׁבָּת, וְאֵינֶכֶם מוֹדְעִים לְהַלְכוֹת מְסִימֹת. לְזֹאת עֲלֵיכֶם לְחֹזֵר עַל הַלְכוֹת שַׁבָּת כָּל יוֹם וַיּוֹם, כִּי שַׁבָּת הִיא יְסוֹד בֵּי־הַדּוֹת, כִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְגַּלֶּה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שְׁמוּבָא (זִהְר ח"ב פח): שַׁבָּת שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הֵהוּא דְשְׁלִים מְכַל סְטְרוֹי; בְּשַׁבָּת מִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְאִם אָדָם נִזְהָר וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כַּמָּה הַלְכוֹת מִהַלְכוֹת שַׁבָּת, נוֹכַח לְרֵאוֹת, שֶׁיִּשְׁנֶם הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁמוֹזְלִל בָּהֶם, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂצָרִיךְ לְהִתְיַגֵּעַ לְפָרְנֶסְתּוֹ, כִּי מְחַלֵּל שַׁבָּת, בַּר מֵינָן. וְכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, זֶהוּ מַחֲמַת שְׁכוּעָה בְּשַׁבָּת, וְאֵינוֹ שָׂשׁ וְשִׂמְחָה בְּ"גְדֻלַת הַשַּׁבָּת", עַל-כֵּן סוּבַל כָּל יְמֹת הַשָּׁבוּעַ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵיכֶם, תִּתְחִילוּ לְשָׁמֵר שַׁבָּת, וְתִשְׁמְחוּ בָּהּ כָּל יְשֵׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְתִסְפְּרוּ אֶת הַיָּמִים: 'הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבָּת-קִדְשׁ', 'הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בְּשַׁבָּת-קִדְשׁ' וְכוּ'. וְכִשְׁתַּמְּתִינוּ וְתִצְפוּ וְתִשְׁתַּוְקְרוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ לְיוֹם הַשַּׁבָּת, יִתְגַּלֶּה עֲלֵיכֶם אוֹר הַשַּׁבָּת בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְתִמְשִׁיכוּ עֲלֵיכֶם אוֹר הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֵה הַשִּׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לְאָדָם; אֲשֶׁרִי מִי

שְׂמֵכָנִים דְּבוּרִים אֵלּוּ לְתוֹךְ לְבוֹ, וּמְקִיָּמָם בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת, שְׂאֵז לֹא יַחְסֹר לוֹ כְּלוּם, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

מִכְּתָב הָעֵתָק מֵהַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל"

הַמְדַבֵּר מִגְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבֹא
ה'תשל"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִמֵּי הַנַּחֲל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ.
וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, שְׂאֵתָה זּוֹכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּמִי שֶׁשָּׂמַח כָּל
הַשַּׁבָּת, מִבְּטָח לוֹ שְׂמִיכָפְרִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאֶפְלוּ אֵין בִּידּוֹ רַק
שְׂמִיחַת גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת, זֶה כְּבָר מִסְפִּיק שְׂתַגֵּן עָלָיו מִכָּל הַמְזִיקִים. וְלִכֵּן
אִף שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵתָה מְאָרִיךְ בְּמִכְּתָבְךָ, עִם
כָּל זֹאת רְאֵה רַק לְשֹׂמַח כָּל הַשַּׁבָּת. וּבְפִרְטוּיֹת שְׂאֵתָה זּוֹכָה לְתַחֵב
אֶת רֵאשֶׁךְ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וְאֵתָה בָּא בְּכָל סַעֲדָה שְׁלִישִׁית,
שְׂאֵז לּוֹמְדִים בְּצוֹתָא "לְקוּטֵי־מוֹהַר־ן", אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
כְּשִׂמְתַּחֲבָרִין מִנֵּין אֲנָשִׁים, וּבְפִרְטוּיֹת בְּעַת סַעֲדַת רַעוּא דְרַעוּיִן, אָמַר

גְּדֻלַת הַשַּׁבָּת

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ זי"ע, שֶׁאַפְלוּ מִלְאָךְ מִיכָאֵל אֵינוֹ יְכוּל לַעֲמֹד שָׁם. וְלִכֵּן תִּהְיֶה רְגִיל לַהֲיוֹת בְּצוּתָא עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּכָל סַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְתַשִּׁיר בְּיַחַד עִמָּהֶם אֶת כָּל סֵדֵר הַזְּמִירוֹת, וְכֵן תִּשְׁמַע שַׁעוֹר בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֶרְךָ אֵלָיו, וְאִז תִּהְיֶה לָךְ הַתְחַזְּקוֹת עַל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ.

מָה אָמַר לָךְ, בַּשַּׁבָּת נִתְגַּלָּה אֹר נִפְלָא כְּזֶה, שְׂיִכוּלִים לַהֲחִיּוֹת עֲצָמוֹ עִם הָאוֹר הַזֶּה, עַד שֶׁתִּשְׁאַר הַהָאָרָה עַל כָּל שַׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל. וּבְאַמַּת רַבְּנוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב') אֲשֶׁר צְרִיכִים לַהֲמַשִּׁיךְ אֶת אֹר הַשַּׁבָּת לְשַׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל, הָאָרֶת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה; כִּי בַשַּׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל הָאֵדָם שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ בַּשַּׁבָּת מְאִיר הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּגִלּוּי נִפְלָא, שֶׁמֶשֶׁם נִמְשַׁכֶּת הַשְּׂמִחָה וְהַרְחִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּמְשִׁיךְ אֶת הָאָרֶת הַשַּׁבָּת לְשַׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ תָּמִיד, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁאֵדָם נִבְרָא בְּשִׁבְלָה — לַהֲפִיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלַהֲיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֵר בְּרַח לָךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל מְשֻׁגָּח בְּהַשְּׁגָחַת פְּרִטֵי פְּרִטִית, עִם מִי שֶׁאֲתָה צְרִיךְ לַהֲפִגֵּשׁ, וּמִי צְרִיךְ לַהֲיוֹת שְׁלִיחַ לַעֲזוֹר לָךְ וְכוּ'. וְלִכֵּן בְּרַח לָךְ מֵעֲצָבוֹת וּמִמְרָה שְׁחוּרָה. זְכוֹר, כִּי אֵין לָנוּ בְּעוֹלָמְנוּ רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמָה וְלָמָּה לָנוּ לְדַאֵג דְּאַגַּת חַנּוּם?!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...